

[Hartvig Frisch.]

overordentlige Overskudsmasse af Sukker, som den eneste Høst i 1933 havde fremskaffet her i Danmark. Fra alle Sider blev dette Spørgsmaal omtalt, og vi følte alle, at det var en af Vanskelighederne ved den Ordning, som de fire store Partier i øvrigt enstemmigt gik med til: hvorledes man skulde klare det store Overskud af Sukker.

Det er derfor mærkeligt for mig — og maa være lige saa mærkeligt for de følgende Ordførere —, naar vi nu i Dag skal til at behandle det samme Spørgsmaal, saa at staa over for den lige stik modsatte Vanskelighed. Situationen er blevet den fra 1933 saa stik modsatte, at Høsten i 1934 har været af en saadan Beskaffenhed, at man uden nogen som helst Overdrivelse maa kalde den katastrofal, og at vi i Stedet for at være i Vanskeligheder med Hensyn til et Overskud har maatte indføre ikke mindre end 55 000 t Sukker alene for at kunne dække vort Hjemmeforbrug. Naar man ser paa disse Udsving inden for et saa begrænset Felt af vort Erhvervsliv, maa man indrømme, at man ikke skal tale alt for store Ord om erhvervspolitisk Kurs paa meget langt Sigt. Vi maa hellere erkende, at Forholdenes Natur er saa mægtige i Sammenligning med de Beslutninger, vi her træffer, at vi maa tage alle Forbehold i saa Henseende.

Det her forelagte Lovforslag følger i Hovedsagen det samme Spor som de to foregaaende Love, navnlig den sidste Sukkerordning; der findes kun Ændringer i to Paragraffer, nemlig i § 5 og i § 12. Den væsentligste af disse Ændringer er de Ændringer, vi finder i § 5, og naar det har været nødvendigt at foreslaa disse Ændringer, skyldes det netop den Katastrofe, jeg omtalte.

§ 5 har faaet sin Formulering, for at der kan tages Hensyn til den Nød, der er opstaaet i store Dele af de Egne i Danmark, der er sukkerroedyrkende, og blandt store Dele af Sukkerroedyrkerne, en Nød, der er opstaaet ved den katastrofale Svigten af Høsten. Man vil i Bemærkningerne til Lovforslaget kunne finde omhyggelige Angivelser af Omfanget af Katastrofen, og naar man ser hen til Gennemsnittet af Dobbeltcentner-Udbyttet pr. Tønde Land, vil man se, at det sidste Aar har i Sammenligning med sidste Tiaars Gennemsnit bragt et Resultat, der afviger saaledes, at man kun har faaet 100 Dobbeltcentner pr. Tønde Land mod sidste ti Aars Gennemsnit af 150 Dobbeltcentner pr. Tønde Land,

altsaa en fuld Trediedels Nedgang, og det er gennemsnitligt. Naar man saa undersøger Forholdene for de enkelte Roedyrkere, viser det sig, at Katastrofen optræder pletvis i den Forstand, at den har ramt omtrent Halvdelen af Roedyrkerne særlig haardt, medens man finder, at for omtrent Halvdelen Vedkommende er i hvert Fald det gennemsnitlige Udbytte pr. Tønde Land naaet.

I § 5 finder man den Løsning, der foreslaas for at raade Bod paa Katastrofen. Løsningen er den, at Regeringen henviser til den Sukkerfond, den Sukkerpulje, som i Kraft af den sidst vedtagne Lov er sammensparet, og som i Øjeblikket ifølge Angivelserne er paa et Beløb af op imod 5 Mill. Kr., saaledes at naar Staten har gjort op med Sukkerfabrikkerne ifølge den Lov, vi sidst vedtog — og Lovens Indhold var dette, at Fabrikkerne skulde have 4 pCt. til Aktionærerne og derefter skulde have Sikkerhed mod Driftsunderskud —, kan Ministeren fordele et vist Beløb mellem de haardest ramte Roedyrkere.

Den Høst, jeg talte om før, har nemlig ikke blot været meget ringe i Henseende til Udbyttet af Dobbeltcentner pr. Tønde Land, men selve Sukkerindholdet i Roerne har været saa ringe, at Oparbejdningen af disse Roer tilmed har bevirket et reelt Driftsunderskud paa et meget betydeligt Antal Millioner. Naar derfor Ordningen med Fabrikkerne skal overholdes og man dertil skal lade Sukkerordningen, som vi vedtog i Fjor, hvile i sig selv, vil der medgaa hertil ca. 3 Mill. Kr. I Bemærkningerne anslaaer den højtærede Handelsminister, at der, naar alle Krav i Henhold til Sukkerordningen er fyldstgjort, tilbage vil være et Beløb — det er kun anslaaet, man kan ikke sige det med Sikkerhed — paa 1,2 Mill. Kr., og det er dette Beløb, der her i § 5 er stillet Forslag om at uddele mellem Sukkerroedyrkere, som i Henhold til Lov Nr. 115 af 31. Marts 1933 om en midlertidig Sukkerordning, jfr. Loven fra i Fjor, har leveret Roer til De danske Sukkerfabrikker eller til Sukkerfabrikken i Nykøbing.

I § 5 siges yderligere, at de nærmere Regler for Fordelingen skal fastsættes efter forud sket Forhandling med Sukkerroedyrkernes Organisationer af Ministeren for Handel og Industri, og der siges i Bemærkningerne noget om Fordelingsreglerne. Der som man læser Bemærkningerne, vil man se, at det Forslag til Fordelingsregler, der her skitseres, er udarbejdet saaledes, at der sker en Elimineringsproces, om jeg saa maa sige, i to Led, idet man først eliminerer dem, der